

Arrest

nr. 129 202 van 11 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Francis NGWANIBA, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 9 mei 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 april 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juli 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 17 juli 2014.

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. DEPOVERE verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Met toepassing van artikel 39/57, § 1, eerste lid van de voormelde wet moet het in artikel 39/2 van dezelfde wet bedoelde beroep bij verzoekschrift worden ingediend binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het gericht is.

In het onderhavige geval is de kennisgeving van de bestreden beslissing gebeurd op 5 april 2014. Het verzoekschrift, verzonden bij aangetekende brief van 9 mei 2014, is ingediend buiten de wettelijke termijn.

Het in het verzoekschrift aangevoerde betoog hieromtrent doet geen afbreuk aan voorgaande vaststelling.

Het beroep komt derhalve onontvankelijk voor.”

1.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

1.3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, §2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS arrest nr. 227.364 van 13 mei 2014; RvS arrest nr. 227.365 van 13 mei 2014).

1.4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 10 juli 2014, roept zij overmacht in en merkt zij op dat in het aangetekend schrijven van de Raad d.d. 11 juli 2014 wordt gemeld dat de kennisgeving van de bestreden beslissing in onderhavig geval gebeurd is op 4 april 2014 terwijl in de beschikking van 10 juli 2014 wordt gemeld dat dit op 5 april 2014 gebeurd is. Verzoekende partij verwijst naar stuk 1 gevoegd bij haar vraag tot horen, zijnde het document “*Registered Mail Out*” van het Commissariaat-generaal vervat in het administratief dossier, waaruit blijkt dat de bestreden beslissing op 4 april aangetekend werd opgestuurd vanuit het Commissariaat-generaal en op 5 april 2014 werd afgestempeld door het postkantoor te Brussel. Zij geeft verder te kennen dat de postbode zich op 7 april heeft aangeboden op het adres van haar raadsvrouw, doch zij was op dat moment niet aanwezig. Op 8 april 2014 biedt haar raadsvrouw zich aan bij de postdiensten, maar zij kon de brief niet ontvangst nemen aangezien de naam van haar raadsvrouw niet vermeld staat als geadresseerde. Verzoekende partij heeft zich dan zelf aangeboden bij de postdiensten op 9 april 2014 en kreeg dus op die dag kennis van de beslissing. Zij meent dat er wel degelijk sprake is van overmacht gezien zij onmogelijk op een vroeger moment kennis kon krijgen van de beslissing. Verzoekende partij stelt dat de dag van effectieve kennisname op 9 april 2014 aanvaard dient te worden zodat de eerste dag van de beroepstermijn 10 april 2014 is.

1.4.2. De Raad stelt vast dat blijkens de zich in het administratief dossier bevindende lijst van aangetekende zendingen, die door de Post werd afgestempeld, de bestreden beslissing op 5 april 2014 bij aangetekende brief werd verstuurd naar de door de verzoekende partij gekozen woonplaats.

Verzoekende partij betwist niet dat de bestreden beslissing werd verstuurd naar de correcte gekozen woonplaats.

Te dezen moet het beroep tegen deze beslissing met toepassing van artikel 39/57, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden ingesteld binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht. Met toepassing van artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van dezelfde wet begint de beroepstermijn, wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief, ten aanzien van de geadresseerde te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst.

Vermits de brief, die de bestreden beslissing bevatte, op zaterdag 5 april 2014 overhandigd werd aan de postdiensten, is woensdag 9 april 2014 als derde werkdag de dag van de kennisgeving en de eerste dag van de beroepstermijn, zodat donderdag 8 mei 2014 de vervaldag is.

De Raad is van oordeel dat er te dezen geen sprake is van overmacht. Overmacht kan immers slechts worden aanvaard onder de dubbele voorwaarde dat, enerzijds, een onoverkomelijke gebeurtenis aanwezig is waarop verzoekende partij geen vat had en waardoor zij niet tijdig beroep kon instellen en dat, anderzijds, verzoekende partij al het mogelijke heeft gedaan om het voorval te vermijden, zodat het niet tijdig instellen van het beroep niet mag te wijten zijn aan een fout in haren hoofde; het volstaat derhalve niet dat de ingeroepen omstandigheid “onoverkomelijk” is, zij moet bovendien “onvoorzienbaar” zijn” (RvS 11 mei 2006, nr. 158.609). Niets belette verzoekende partij om woonplaats te kiezen bij haar raadvrouw, en niet alleen op het adres van haar raadvrouw. Aldus betreft het hier geen geval van overmacht.

Het op 9 mei 2014 ingediende beroep is aldus laattijdig en bijgevolg onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS